

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719203409
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719203409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, M., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Krupina, dieťa rodičov: G. X., nar. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, M. a U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. U. XX, M. zast. advokátom JUDr. Ľubomír Ivan, so sídlom Nám. SNP 41, Zvolen, o návrhu matky maloletého dieťaťa na zvýšenie, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 17P/15/2019-253 zo dňa 11.02.2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v I. a III. výroku **p o t v r d z u j e**.

II. Rozsudok okresného súdu v II. výroku **m e n í** tak, že zameškané výživné za obdobie od 01.08.2019 do 31.01.2020 vo výške 450,- Eur súd povoľuje otcovi maloletého dieťaťa splácať po 45,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, a to od právoplatnosti rozhodnutia o zvýšenom výživnom až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd **z v y š u j e** výživné na maloletú Y. U., nar. XX. X. XXXX na sumu 190,- Eur mesačne, počnúc dňom 1. 8. 2019, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa a to zo strany otca maloletého dieťaťa U. U., nar. XX. X. XXXX.

II. Zameškané výživné za obdobie od 1. 8. 2019 za každý mesiac v sume 90,- Eur je otec maloletého dieťaťa **p o v i n n ý** splácať spolu s bežným výživným po 45,- Eur mesačne až do úplného zaplatenia zameškaného výživného s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. Týmto rozsudkom **d o c h á d z a** k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen 16P 4/2014 - 40 zo dňa 19. 3. 2014 v časti určenia výživného na maloleté dieťa Y. U., nar. XX. X. XXXX.“

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že mal preukázané, že výživné na maloleté dieťa bolo naposledy stanovené rozsudkom Okresného súdu Zvolen 16P/4/2014-40 zo dňa 19.03.2014, právoplatným dňa 14.04.2014. Uvedeným rozsudkom bol otec zaviazaný platiť na maloletú výživné v sume 100,- Eur mesačne. V tom čase priemerný čistý mesačný príjem matky bol vo výške 327,82 Eur. V súčasnosti je matka dlhodobo PN a jej príjem sa znížil zo sumy 327,82 Eur na 0,- Eur. Táto skutočnosť bola potvrdená správou ako aj rozhodnutím Sociálnej poisťovne, z ktorej vyplýva, že z dôvodu dlhodobej PN nie sú vyplácané matke maloletého dieťaťa žiadne dávky. Takisto zo správy účtovnej spoločnosti, ktorá robí účtovníctvo pre spoločnosť Eco Wood, s.r.o., kde je matka maloletého dieťaťa zamestnaná

a je spoločníčkou aj konateľkou vyplýva, že naposledy matka maloletého dieťaťa mala príjem z tejto spoločnosti ešte v októbri 2018. V uvedenom prípade nie je možné aplikovať ustanovenie § 63 ods. 1 tak, ako to požadoval právny zástupca otca maloletého dieťaťa s tým, že matka maloletého dieťaťa nepreukázala, aké sú jej súčasné príjmy. Priemerný čistý mesačný príjem otca v čase posledného rozhodovania predstavoval 183,58 Eur, pričom otec v tom čase bol SZČO. V súčasnej dobe má otec priemerný čistý mesačný príjem podľa potvrdenia od jeho zamestnávateľa vo výške 729,14 Eur. Príjem otca sa teda od poslednej úpravy výživného zvýšil o 545,56 Eur. Okresný súd zohľadnil, že otcovi maloletého dieťaťa pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej dcére R. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorú má so súčasnou manželkou C. R. V.. Súd mal teda preukázané, že na strane rodičov došlo k zmene pomerov tak ako to predpokladá ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Poukázal na to, že došlo k zmene pomerov aj s ohľadom na vývoj životných nákladov v zmysle § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Maloletá ukončila štúdium na základnej škole a v súčasnosti je študentkou F., U., V. X.. Má výdavky spojené s bývaním na internáte, kde si platí aj stravu vo výške 80,- Eur mesačne, za ubytovanie platí 25,- eur mesačne. Má zvýšené výdavky aj v súvislosti s cestovaním do školy do V. X.. U maloletej mal súd preukázané aj zvýšené výdavky v súvislosti s nákupom liekov, ako aj dekoratívnej kozmetiky, čo súd zistil z potvrdenia od ošetrojúceho lekára maloletej. Súd zohľadnil aj nakupovanie stravy navyše v rámci pobytu na internáte, keďže je zrejme, že jej nestačí strava poskytovaná len v rámci internátu ako raňajky, obed a večera. Maloletá si nakupuje literatúru, s čím sú spojené takisto výdavky. Maloletej bol zakúpený notebook a počas minulého leta bola na študijnom pobyte v D.. Všetky tieto náklady znášala matka maloletej, resp. jej súčasný manžel. Súd nezohľadnil tú skutočnosť, že maloletá išla na poľovné skúšky, nakoľko tieto výdavky považoval za nadštandardné. Súd potom zvýšil výšku výživného o 90,- Eur mesačne s prihliadnutím na tú skutočnosť, že od poslednej úpravy výživného uplynula dlhšia doba, a to takmer 6 rokov a maloletá začala študovať na strednej škole. Súd poukázal aj na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine s tým, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a prvoradé je zabezpečiť výživu svojich maloletých detí. O trovách konania rozhodol podľa § 57 CMP.

3. Proti rozsudku sa odvolal otec. Žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie alebo rozsudok zmeniť tak, že návrh ako nedôvodný zamietne, prípadne vyhovie a určí výživné v sume zodpovedajúcej odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a zároveň aj opodstatneným výdavkom a príjmom povinného rodiča. Namietal, že okresný súd sa absolútne nevysporiadal s príjmom matky ako rovnako povinného rodiča na výživu maloletej dcéry. Matka žije ďaleko luxusnejším spôsobom života, čím sa sama netají, má výdavky, na ktoré poukazuje, pričom sama neuviedla, odkiaľ tieto výdavky hradí. Jej terajší manžel nedisponuje žiadnym príjmom, resp. príjmom disponuje ako zamestnanec spoločnosti matky, kde podľa dôkazu disponuje sumou cca. 200,- Eur až 300,- Eur mesačne, z čoho teda zjavne nepokryje ani základné výdavky na rodinu, nie ďalšie, ktoré uvádza matka. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že nemohol uplatniť fikciu v zmysle § 63 Zákona o rodine z dôvodov, že ak spoločnosť vykazuje tržby ročne vo výške 100,- Eur, príjem jediného spoločníka a konateľa je viac-menej istý a evidentný. Namietal matkou uvádzanú výšku výdavkov na dekoratívnu kozmetiku a oblečenie maloletej vo výške 80,- Eur mesačne, čo považuje za značne nadhodnotené. Taktiež považuje študijný pobyt v D. za nadštandard. Poukázal na to, že splátky na notebook po súhlase matky maloletej splatil otec sám a potom nie je pravdivé tvrdenie súdu o tom, že na tieto výdavky neprispel. Rovnako súd nezohľadnil ani tú skutočnosť, že maloletej hradil dovolenku, kde ju vzal a pod. V konaní nebol preukázaný nielen príjem matky - skutočný, ale ani všetky náklady, ktoré matka prezentovala. Matka v podstate žiadala podaným návrhom pokrytie všetkých nákladov na maloletú otcom maloletého dieťaťa plateným výživným, resp. podľa názoru otca matka žiadala omnoho vyššie výživné, aká je výška odôvodnených potrieb maloletej. V súdnej praxi je zaužívané, že súd určí výšku výživného v maximálnej výške 30 % z príjmu povinného rodiča na všetky nezaopatrované a výživou odkázané deti, t. j. v prípade otca by zodpovedalo 30 % z jeho príjmu 215,- Eur na obidve maloleté deti. Súd vôbec nezohľadnil praktiky súdnej praxe, rozhodol bez bližšieho zdôvodnenia, bez podloženia výdavkov potrebnými dokladmi, bez zohľadnenia povinnosti aj druhého rodiča. Rozhodnutie okresného súdu považuje za nesprávne, nezákonné a najmä arbitrárne.

4. Kolízny opatrovník maloletej vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomným a ústnym vyjadrením v predmetnej právnej veci a doporučuje, aby odvolací súd v plnom rozsahu potvrdil rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne. Má za to, že súd sa dostatočne zaoberal objasnením skutkového stavu veci. Vo veci vykonal náležité dokazovanie s dôrazom na najlepší záujem maloletej tak, ako to vyžaduje Zákon o rodine, pričom neopomenul zhodnotiť reálne možnosti a schopnosti otca participovať na saturovaní jej odôvodnených potrieb. Má za to, že súd vyvážené zohľadnil všetky aspekty prejednávanej veci, pričom vykonal riadne rozsiahle dokazovanie vo veci samej

s dôrazom na najlepší záujem maloletej Y. vyhodnotiť komplexne jej odôvodnené potreby a možnosti rodičov participovať na nich. Konštatuje, že súdom stanovené výživné vo výške 190,- Eur počnúc 01.08.2019 je dôvodné.

5. Matka sa k odvolaniu otca nevyjadřila.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ustanovenia § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v I. a III. výroku potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP a v II. výroku zmenil podľa § 388 CSP.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie jeho dôvodov s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti vzhľadom na odvolanie otca maloletého dieťaťa.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov účastníkov konania, súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa namietal, že rozhodnutie okresného súdu je arbitrálne, uvedená námietka nie je dôvodná.

11. Otec maloletého dieťaťa v odvolaní nesúhlasil so zvýšením výživného na maloleté dieťa zo sumy 100,- Eur na sumu 190,- Eur mesačne od 01.08.2019.

12. Okresný súd, ako súd prvej inštancie, správne poukázal na ust. § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje pilier systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti, a to deťom. Povinnými subjektami v takomto prípade sú vždy rodičia dieťaťa, t.j. tak matka ako aj otec. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť.

14. Čo sa týka povinnosti rodičov prispievať na výživu svojich detí, je potrebné prihliadať na faktory nielen na strane oprávnenej osoby, to znamená maloletého dieťaťa, ale aj na strane povinnej osoby, v tomto prípade otca dieťaťa. Na strane povinného sú to v prvom rade jeho zárobkové možnosti a schopnosti, a to aj vzhľadom na subjektívne a objektívne podmienky, majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností a pod.

15. Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Vodiacom zásadou na určenie výšky výživného na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov a na strane oprávneného, teda dieťaťa, zásada, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, čo znamená, že ich životná úroveň má byť približne rovnaká, ako je životná úroveň toho ktorého rodiča.

16. Pokiaľ dieťa žije s niektorým zo svojich rodičov, je potrebné prihladiť v prípade maloletých detí aj na plnenie vyživovacej povinnosti týmto rodičom formou osobnej starostlivosti a uspokojovania základných potrieb dieťaťa, a to aj bytových potrieb, hygienických, stravovacích, spoločenských a pod.

17. Čo sa týka nároku dieťaťa v tomto konaní, je potrebné prihladiť na tú skutočnosť pri určovaní výšky výživného otcovi dieťaťa, že dieťa býva spolu s matkou, a teda matka sa stará o jeho bytovú situáciu, s čím sú samozrejme spojené výdavky na zabezpečenie bývania, ktoré sa odzrkadľujú jednak v spotrebe energií, vody, hygienických potrieb, zabezpečení pravidelného stravovania, oblečenia, výdavkov v rámci školskej dochádzky, výdavkov v rámci voľného času dieťaťa, pričom je potrebné prihladiť nielen na materiálnu, teda finančnú zaťaženosť matky dieťaťa, ale aj na časovú zaťaženosť, kedy matka sa musí venovať dieťaťu v prípade jeho zdravotných problémov, návštevám škôl v rámci rodičovských združení, primerane sa starať aj o spoločenský, kultúrny, či športový rozvoj dieťaťa. Všetky tieto okolnosti a zaťaženosť na strane matky dieťaťa je potrebné preto zohľadniť a vyvážiť pri stanovení výšky výživného povinnej osoby. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti zákon súdu priamo prikazuje prihladiť na skutočnosť, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Obligatorným zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, ktorý Zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy (IV.ÚS 489/2011-13). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v danom prípade maloletá žije s matkou a otec s maloletou nie je v pravidelnom kontakte a o maloletú neprejavuje vážny záujem, pričom jej neprispieva ani nad rámec bežného výživného (výpoveď maloletého dieťaťa na pojednávaní konanom dňa 16.01.2020). Preto s prihladením aj na tieto skutočnosti, okresný súd správne stanovil výšku výživného v sume 190,- Eur mesačne, a to od 01.08.2019. Z uvedeného hľadiska, preto okresný súd došiel k správnejmu záveru, že zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu je dôvodné. Naposledy bolo o výživnom na maloletú rozhodnuté rozsudkom okresného súdu v roku 2014 a je nepochybne, že dieťa je staršie, pričom sa zákonite zvýšili aj jeho výdavky, a to jednak čo sa týka životných nákladov, ako aj nákladov spojených so školskými a mimoškolskými aktivitami, zvlášť ak dieťa nastúpilo na strednú školu a počas týždňa sa prechodne zdržuje na internáte.

18. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že nastali také zmeny pomerov na strane maloletého dieťaťa ako aj na strane obidvoch rodičov, ktoré odôvodňujú zmenu doterajšieho rozhodnutia. Maloletá je staršia o 6 rokov, pričom v čase posledného rozhodovania navštevovala základnú školu a v súčasnosti navštevuje strednú školu v V. X., z čoho logicky vyplýva, že matke maloletého dieťaťa sa zvýšili náklady na jej výchovu a výživu. Správne okresný súd prihladol aj na zdravotný stav maloletej, s čím má matka zvýšené výdavky pri zakupovaní liekov ako aj dekoratívnej kozmetiky, nakoľko maloletá má problémy s akné. Pokiaľ otec nesúhlasil so zakupovaním dekoratívnej kozmetiky pre maloletú a nakupovanie považoval za nadštandard, odvolací súd uvedenú námietku považuje za nedôvodnú. Je potrebné vziať do úvahy, že maloletá má 16 a pol roka, má problémy s akné a v takomto prípade nakupovanie dekoratívnej kozmetiky je prirodzené a nie je to možné považovať za nadštandard.

19. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa namieta, že okresný súd sa absolútne nevysporiadal s príjmom matky, uvedenú námietku odvolací súd nepovažoval za relevantnú. V konaní okresný súd dostatočne v bode 53. odôvodnil, akými úvahami sa riadil, a z akého dôvodu nie je možné aplikovať ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine tak ako to požadoval právny zástupca otca maloletého dieťaťa a odvolací súd sa s úsudkom okresného súdu v plnom rozsahu stotožňuje. Súd mal hodnovernými listinnými dôkazmi zo Sociálnej poisťovne ako aj zo správy od účtovnej spoločnosti pre firmu, kde je matka zamestnaná a zároveň spoločníčkou a konateľkou predmetnej firmy preukázané, že matka nemá žiadne príjmy, nakoľko je dlhodobo PN a nie sú jej vyplácané žiadne dávky. V konaní však bolo nepochybne preukázané, že matka zabezpečuje maloletej nielen bývanie, ale aj osobnú starostlivosť (viď. bod 17. predmetného rozhodnutia), na ktorú skutočnosť je pri stanovení vyživovacej povinnosti taktiež potrebné prihladiť.

20. Nie je potrebné, aby matka v konaní preukazovala každé euro vynaložené na výchovu a výživu maloletej, a preto námietka otca, že matka nepreukázala ani všetky náklady, ktoré v konaní prezentovala, nie je dôvodná. Z hľadiska tejto námietky otca treba uviesť, že pri určovaní výživného pre maloleté dieťa sa nevychádza iba z numerického výpočtu, pretože nie každý náklad je možné vypočítať, zohľadniť, taktiež nemožno spravodlivo od matky požadovať, aby do spisu dokladovala každú vynaloženú sumu na maloleté dieťa, jednak z toho dôvodu, že by išlo o neprimeranú šikanu, taktiež niektoré náklady

nie je možné samostatne vyčísliť, keďže môžu pokrývať náklady pre viaceré osoby. Je tomu napr. pri nákladoch za bývanie, a to poplatky za energie, dane, smeti atď.

21. Odvolací súd neakceptuje ani námietku otca, že za nevyhnutné výdavky nie je možné akceptovať náklady na dekoratívnu kozmetiku, ako aj študijný pobyt v D., pretože tieto náklady sú spojené jednak so zdravotným stavom maloletej, ako aj s prípravou maloletej na budúce povolanie a zvýšenie jej vzdelania. Maloletá uvedený študijný pobyt absolvovala, hradili jej ho jej starí rodičia a terajší manžel matky maloletej, preto je spravodlivé, že okresný súd zohľadnil aj tieto výdavky, ktoré boli vynaložené na vzdelanie a výchovu maloletej a sú na prospech maloletej.

22. Vzhľadom na zistený príjem otca je dôvodné určenie takého výživného, ako to urobil okresný súd. Možnosti a schopnosti otca umožňujú, že súd pri určovaní vyživovacej povinnosti zohľadnil aj ďalšie potreby dieťaťa, a to mimoškolské aktivity ako aj zdravotný stav maloletej. Pokiaľ by rodič dieťaťu hradil len základné životné potreby, došlo by tu k disproporcionalite, resp. k zjavnému nepomeru miery životnej úrovne oprávneného a povinného. Zároveň by došlo k porušeniu dohovoru o právach dieťaťa (článok 27), v zmysle ktorého má každé dieťa právo na takú životnú úroveň, ktorá je nevyhnutná pre jeho zdravý, telesný, duševný, mravný i sociálny rozvoj, za ktorého zabezpečenie nesú zodpovednosť práve osoby, ktoré sa o dieťa starajú.

23. Okresný súd zohľadnil pri určovaní výšky zvýšeného výživného aj tú skutočnosť, že otcovi maloletého dieťaťa pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, a to voči maloletej dcére R. U., nar. XX.XX.XXXX (viď. bod 53. odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu), a preto námietka otca, že súd nezohľadnil vznik vyživovacej povinnosti na strane otca nie je dôvodná.

24. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne výšky zvýšeného výživného, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil v I. výroku ako vecne správny. Rovnako odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu v III. výroku ohľadne zmeny rozsudku, ktorým o výživnom bolo rozhodnuté naposledy. Okresný súd dostatočne odôvodnil potrebu zvýšenia výživného vzhľadom na potreby maloletého dieťaťa, uplynulý čas od posledného rozhodnutia o výživnom (6 rokov) ako aj prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca maloletej, teda povinného. Maloletá Y. je zatiaľ odkázaná na výživu svojich rodičov a pokiaľ matka maloletej zabezpečuje bežné výdavky spojené s tým, že maloletá u nej býva, stravuje sa, čo má vplyv na zvýšenú spotrebu energií, vody, hygienických potrieb a pod., musí sa aj otec maloletej primerane podieľať na jej výžive, zvlášť, keď platenie výživného je jeho jedinou formou starostlivosti o dieťa. Maloletá v konaní vypovedala, že s otcom nemá dobrý vzťah, spolu nekomunikujú od septembra 2019, neozval sa jej ani na Vianoce a s maloletou vzťah prerušil, a preto bolo potrebné pri určení výšky výživného zohľadniť aj tieto skutočnosti.

25. Odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v nadväzujúcom výroku o zameškanom výživnom, a to len z toho dôvodu, že vo výroku okresný súd opomenul uviesť, dokedy vzniklo otcovi zameškané výživné (do 30.01.2020), vo výroku chýbalo aj samotné celkové vyčíslenie zameškaného výživného (10 mesiacov x 45,- Eur = 450,- Eur) ako aj určenie splatnosti, odkedy má otec začať platiť zameškané výživné (od právoplatnosti rozhodnutia okresného súdu).

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie), v nadväznosti na § 52 CMP (žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak), aj vzhľadom na to, že návrh na náhradu trov odvolacieho konania nebol žiadnym z účastníkov podaný.

27. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).